

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 66 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 26 DE DECEMBRE DE 1908 * * *

GLORIA A DEU EN LES ALTURES!

Entre les variades festes qu'el nostre calendari senyala, cap es tan universalment obsequiada com la del Naxement del Senyor. Es aquest un dia que, al meteix temps de la gran solemnitat que l'acompanya, du amb ell les més pures y llegendaries alegries. Es la festa de la llar y de la família, el dia en qu'els nins disfruten de les més corals satisfaccions; y els qui no hu son, recorden els riolers dies de la seua infantesa.

¡El naxement del Fill de Deu? En mitx de la seua sublim senzillès, ¡quanta grandesa inclou aquest hermós dia, que fonc el del principi de la nostra redempció! El dols Fill de Maria nasqué a n-aquesta nit de llum eterna, en un miserable alberc de Betlem. Al sentir l'aire que gela, plora de fret el Diví Infantó, y la seua santa Mare no té roba en que tapar son delicat cos. ¿Hi ha més grandios ecsemples d'humildat? No poria l'Etern Pare en solament pensarho, disposar per son Fill el més meravellós palau, maxell de quantes comoditats li vengués a bé crear? ¡Oh, si! Heu poria fer, que no té impossibles el Creador Etern; però son Fill tenia que ser el Redemptor de tota l'humanitat. El seu reine no era d'aquest món: enviat a donar seguit ecsemples de les seues grandioses virtuts, y, sobre tot, de la seua excepcional humildat, no poria naxer en daurat bresol, ni contar amb ausilis qu'els desdixats no tenien. Nasqué, doncs, el Fill de Deu, com el més pobre y el més trist dels infants, essent d'aquesta manera, desde que vengué a n-el món, el consol dels desamparats; quin gran conhort es per una ánima piadosa inspirarse sempre amb los grandiosos ecsemples qu'Ell mós va dexar.

El cel s'omplí d'embalumadora claror quant nasqué el Diví Minyonet; els astres, semblants a flors diamantines, (caiguts d'un mantell blau,) volaven d'un a l'altre cantó del firmament. L'estrella d'Orient guí a als Magos a rendir el degut homenatge al Celestial Minyó. Els pastorets corrien ab afany per donarli les seues modestes ofrenes, y al metex temps els Chors d'Angels saludaven la venguda del Messies cantant:

¡Gloria a Deu en les altures!
¡Gloria a Deu en les altures! Axò repetex avuy l'esglesia catòlica, axò repetex també el món cristiá, y aquest será el cántic que fins a l'acabament dels sigles alsarà a son Deu l'hu-

manitat.

Ell se feu nin, y patí fret y persecucions, y plorá per nosaltres.

Se feu homo, y, per redimirnos, mos feu el sacrifici de la seua vida.

Morí, y en son testament mos dexá aquest hereuatge: que mos estimassem uns a n-els altres. Que menos doncs que, al recordar lo que tant li devem, cantem en l'Esglesia:

¡Gloria a Deu en les altures!

M. SANG.

A 19 decembre 1908.

LA NIT DE NADAL

*Avuy pels homes la nit es dia,
avuy pels Angels la terra es cel,
demunt la palla de una establá
prop de Maria
caygué un estel.*

*Caygué á la terra com una perla,
perla divina d'immens valor,
perque nosaltres podent haverla
volguésem ferla
joyell d'amor.*

*Estel que daura la nit hermosa
los Angels cantan al voltant seu;
mentres á ferho l'aucell s'hi posa
floreix la rosa
damunt la neu.*

*No es tan puríssim lo de l'aubada
quan les tenebres y boyres fon:
sa llum divina del cel baixada
será escampada
per tot lo món.*

*Com un llantió del cel
s'aseca la lluna clara;
á sa argentina claror
¡qué bonica es la nevada!
Al punt de la mitxa nit
se sent divina fragancia,
com si una rosa's badés
al plujiu de la rosada.
Si la neu abruga'ls camps
y son mústiques les branques,
¿hont es la novella flor?
¿hont es la rosa que's bada?
Estenent ab vol suau
les seves ales de plata,
á anunciarho als pastors,
un Angel del cel devalla.*

*Pastorets, bons pastorets,
que feu foch á la montanya,
si cap á Betlem veniu,
trobaréu la rosa blanca,
trobaréu un bell Infant
ajegut damunt la palla,
entre una mula y un bou
en lo recó d'una establá.
Sembla que plore de fret,
peró plora d'anyoransa:
del vostre senzill amor
anyora la dolça flama.
Lo seu pare n'es fuster,
per ferli'l bressol treballa;
sa Mare per adormi'l
hermosa cansó li canta.*

† FRANCESCH CASAS Y AMIGÓ.

BONA OFERTA

I

Teresa, esposa meua, ¿quin dia será que podré dexar aquest llit aon una malalía tant penosa m'hi reté? Prou m'ho diu el metje que será aviat; però aquest dia, per mi tant desitjat may arriba. Un mes enrera, ¡ab quin goig esperava jo el naxement de nostre primer Fill! Y ab quanta pena veig ara que s'acosta, puis tot quant teniem hem gastat y quant aquest moment arribi mos faltará fins lo més indispensable en semblants ocasions.

—No t'entristesques, Lluís, per Deu, ab aquests pensaments, que no fas més que perjudicarte. Pensa que Deu no mos dexará y qu'ab la seua ajuda de tot sortirem, contecta na Teresa, tot amagant una llágrima que a pesar seu se l'hi escapava de sos hermosos ulls; y dexant uns moments a son espòs se postrá devant una Imatge de la Verge del Carme que tenia a un'altre habitació y ab tot l'efecte del cor li digué:

—Verge Santa, de Vos esperam nostre consol: Vos inspirareu alguna ánima caritativa que, compatintse de nostra desgracia, ens ajudi.

Eren en Lluís y na Teresa, dos jovenets molt piadosos, que molt enamorats s'havien unit en matrimoni. A n-els primers temps la felicitat los sonreya per tots els costats, puis com no los mancava amor y per altre part ell era un bon obrer y no era viciós; axò feya que encara que senzill menestral disfrutás d'una regular comoditat. Però quant manco s'ho esperava en Lluís tengué que aficarse a n-el llit ab una grossa febre que feu tema

varies vegades per la seua vida, y aleshores vengué la pobresa y la tribulació a tocar a n-aquella porta aont sols s'hi conexia la felicitat. A na Teresa, com hem vist, li faltava poc temps per donar a llum son primer fill, y a causa dels gastos ocasionats per la malaltia del seu marit, no havia pogut proveirse de lo més necessari a n-aquestes ocasions, al contrari, havia hagut de vendre llençols y alguna joia que tenia, per poder atendre degudament a son estimat Lluís.

II

—Rosari, filla meua, li deya la Marquesa de Viladolça a sa filla, una hermosa nina de quinze anys que s'estava brodant un preciós tapiç de canyamás, dins un salónet ricament adornat, aont en un safi lo més vistós s'hi destacava un bell drap de pinzell que representava el Sagrat Cor de Jesús.

Desde avuy dexa els deus brodats y tanca el piano, que s'acosta Nadal y hem de proveir, com els demés anys, una panereta per un pobret, qu'al naxer venga a imitar la pobresa del Nin Jesús.

Y efectivament, la sala de labors de la Marquesa prompte se vegé plena de retalls de blanca tela y camietes, faxes y draps, confeccionat tot per delicades mans; anaven omplint la panereta destinada a tant loable fi.

No li faltaven caudals a la Marquesa per poder comprar aquella roba confeccionada ja; però per amor al Bon Jesús, volia ella metexa cosirla, puis comprantla feta, lo seu sacrifici hauria estat molt petit: hauria estat sols el despendre-se d'una quantitat més o manco respectable, que tenguent en compte la posició qu'ocupava no representava cap sacrifici.

Axí idò tots els anys quant s'acostava Nadal se convertia la sala de labors de la Marquesa en un taller de roba blanca, com qualsevol casa de gent humil, y ella, confeccionant aquella robeta y oferint aquell treball a n-el Bon Jesús, disfrutava més que totes les dames ab llurs diversions y gales.

III

Era la nit de Nadal; la nit alegre que commemora el naxement de nostre Redemptor. Pels carrers y plasses se sentien panderetes y guiteres de la gent alegre que plens de satisfacció no tenen prou espay en sa llar y necessiten espayarse a l'ayre lliure. També en les llars de persones series y de bones costums se conexia aquesta festa; puis uns componguent un pessebre, altres ab l'abre de Nadal, altres alegrant la maynada fent suar el tió, la celebraven.

Molt diferent era el moviment qu'es notava a n-el trist hostatge d'en Lluís y na Teresa. . . . En Lluís estava ja convalescent de sa greu malaltia, però la falta de recursos feya que no pogués obtenir la desitjada energia per anar a n-el treball tant prompte com hauria volgut, puis li faltaven els aliments indispensables en semblants ocasions.

Veent que s'acostava l'hora del naxement del fill dels joves esposos, havien acudit allà les veinades per donar els ausilis convenients; però trobant-hi la més gran pobresa, no sa-

bien com ferho. Ja havien entre elles feta una capta, mes com totes eren pobres obreres, era molt poc lo qu'havien recullit y es presentava per na Teresa y en Lluís un vertader conflicte de misèries y de penes.

Mentres estava en Lluís molt desanimat lamentantse de sa situació, un carruatge s'atura a la porta . . . tot seguit escolten renou de passos a s'escala . . . toquen a la porta . . . y al anar una veynada a obrir se topa ab una dama de port distingidíssim, qui ab molta amabilitat li diu que havent tengut conexement del estat precuniari en qu'es trobaven venia per oferirlos lo que necessitassen. Aquesta dama no era altre que la caritatiya y piadosa Marquesa de Viladolça, qui havent sabut per sa sirventa la misèria que reynava en la familia d'en Lluís y na Teresa, dexá la festa que'n sa casa se celebrava acudint prompte, com angel de Caritat, a fruir de la satisfacció de veure com ab sos caudals podia axugar llágrimas y remediar la necessariat d'aquella familia, victima de la malaltia y de la pobresa.

La feren entrar a la pobre habitació de dits esposos, y animantlos a no desconfiar may de la Providencia y Misericordia de Deu, los fé present de la panereta a caramull de roba, ab la que pogueren vestir l'angelet que Deu los enviava, y al meteix temps, los doná una regular quantitat per poder atendre a l'estat de na Teresa y acabar feliçment la convalescencia d'en Lluís. Agraits a llur benefactora no tenien paraules per alabar sa generositat y li pregaren se dignás apadrinar son fillet a les fonts bautismals. No despreciá la Marquesa tal oferta y pocs dies després completament restablít en Lluís, pogué assistir a n-el bateig de son fill estimat. Desde aquell dia se convertí la Marquesa en la constant protectora del seu apadrinat, qui pogué arribar ab la protecció de dita dama a gaudir d'una bona posició.

Axí paga Deu y sa Santíssima Mare a qui en les adversitats sempre confia ab la seua Providencia. ¡Quantes vegades lo que mos sembla una desgracia o una calamitat Nostre Senyor ho permet per nostre bé fins a n-aquest meteix món!

ENCARNACIÓ ESCOFET DE SOLÀ.

LA RECEPCIÓ DEL P. COLOMA

Va tenir lloc dia 13 y fou una solemnitat com pertocava. Es dels pocs, l'ilustre jesuïta, qu'entren a la Academia Espanyola pel portal gran y era injusticia el no haverli ja ofert un sitial, com el tenia d'anys fa, ben aguanyat d'ençá de ses primeres *Lectures recreatives*. Presidia D. Alexandre Pidal y eren presents la major part dels acadèmics ab un públic que omplia tribunes y saló y en el qual, a més de les Lletres, hi era representada tota l'aristocracia madrilenya. El marqués de Pidal lletgí el discurs del P. Coloma que versá sobre la personalitat literaria del P. Is-la, tant injustament oblidat y tant poc conegut. L'insigne novelista vindicá la gloria del seu germá de religió en un discurs en que, segons dita d'un periòdic centellea chispas de ingenio y derrocha caudales de erudi-

ció.

Ara vendrá la recepció den Mella, y no faltaria sinó que l'Academia de París obrís ses portes al Senyor Bisbe de Montpeller y al Eduart Drumont y aleshores si que será cert que *la ola negra de la reacció* ho va invadint tot d'una manera que fa por. Els dels blocs de les esquerres tenen tota la raó.

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA

Convocatoria pera'ls del any 1909

LI de llur restauració.

Als poetes y prosadors de Catalunya y de tots els territoris aont la nostra llengua es parlada o coneguda, els VII Mantenedors dels Jochs Florals de Barcelona, salut.

Per cumplir l'hermosa comanda que l'honorable Cos d'Adjunts nos feu el dia 31 d'Octubre d'aquest any, vos convidam a pendre part en els Jochs Florals de 1909, els quals, segons els Estatuts y bones costums establertes, se regiran per el següent

CARTELL

El primer diumenge de Maig, que s'escau al dia 2, se celebrarà la poética festa, en la qual serán adjudicats als autors de les millors poesies que hi obtin els *Premis ordinaris*, (que ofereix cada any l'Exm. Ajuntament de Barcelona, protector y ja de temps ayador de la Gaya Ciencia,) o sián l'Englantina, la Viola y la Flor Natural, corresponent als tres mots que formen el lema de la Institució.

La *Englantina d'or* se donará al autor de la mellor poesia d'esperit patriòtic o sobre fets històrics o tradicionals, usatges o costums de la nostra Terra.

De la *Viola d'or y d'argent* se'n farà entrega al autor de la mellor poesia religiosa o moral.

La *Flor Natural*, premi nomenat d'honor y cortesia, s'adjudicarà a la mellor poesia sobre tema que's deixa al bon gust y franchi arbitre dels autors. Segons la bella costum d'antich establerta, el qui obtinga aquest premi deurá ferne present a la dama de sa elecció, la qual, proclamada *Reyna de la Festa*, entregará els altres premis als qui en sien guanyadors.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Una *Copa artística*, a la mellor composició en prosa, de carácter literari.

D'acort ab els estatuts dels Jochs Florals, els Mantenedors otorgarán ademés tots els premis que sián menester per recompensar degudament les composicions del concurs que'n sián mereixedores, com també els Accésits y Mencions honorífiques que judiquen ben merescuts.

Totes les composicions han d'esser rigorosament inédites y escrites en catalá d'aquest Principat, de les Illes Balears, de Valencia, del Rosselló o de la Sardenya.

Tots els treballs, ab lieira clara y llegidora, s'han de remetre al carrer dels Templaris, núm. 3, avans del mitxdia del 15 de Mars

vinent, juntament ab un plech clos que continga el nom del autor y duga demunt escrit el títol y lema de la composició.

Els premis que no sían retirats avans del dia 15 d'Octubre del any vinent s'entendrà que son renunciats per llurs guanyadors.

El Consistori se reserva per un any la exclusiva propietat de les obres premiades, entenentse que la publicació total o parcial de qualsevulla d'elles avans de la celebració de la festa implica la renúncia al premi y als honors consegüents.

PREMI FASTENRATH

Será otorgat aquesta primera vegada al autor de la mellor novel·la original escrita en llengua catalana y publicada dintre dels sis anys derrers, o sia del primer de Janer de 1903 a 31 de Desembre d'enguany. La concessió d'aquest premi podrá solicitarla l'autor o qualsevol particular o corporació, enviant, per l'exámen, a l'Administració del Consistori (adresa dessusdita), dos exemplars almenys del llibre, avans del mitjdia del 1 de Janer de 1909. Dita Administració lliurará rebut de les obres presentades.

Que'l Senyor vos done inspiració per cantar ab esperit catalá la *Patria*, la *Fe* y l'*Amor*, y a nosaltres discreció en judicar y acert en premiar als més dignes.

Fou dictat el present Cartell en la ciutat de Barcelona, als 29 de Novembre de 1908, dels VII Mantenedors.

Dolors Moncerdá de Maciá, Presidenta.—Joan Maluquer y Viladot.—Isidro Reventós.—Magí Morera.—Antoni d'Espona y de Nuix.—Angel Garriga, Pvre.—Evelí Doria, Secretari.

ELS NOSTRES CARAGOLS

CONCURS

Son moltes les persones qui's son acostades a n-aquesta Redacció a preguntar que significaven els caragols qui decoren la portada d'aquest setmanari.

—¿Que volen dir aquests caragols?
—¿Que representen aquests caragols?
—A n-aquí aludeixen amb llurs banyes a aquests caragols?

Tal son ses preguntes que per persones de tot estat, classe y condició, se mos dirigeixen un dia y un altre dia.

Preocupadíssims lectors: La significació dels nostros caragols es un misteri; però per satisfer en part sa vostra curiositat, obrim un concurs porque tots aquells qui's sentirán en cor de descifrarlo hi diguen sa seua y vos ilustringuin amb ses seues llums.

Els treballs deuen ser enviats a n-aquesta Redacció antes de dia 15 de febrer, aon serán examinats per un jurat competentíssim. El que's judiqui millor será premiat amb un any de subscripció de CA-NOSTRA y se publicarán els que's creguen mes dignes de publicarse.

EL PERIODISMO

Y LOS CRÍMENES

«El Heraldo de Inca» ab aquest títol publica un ben acertat article de fondo dirigit a la premsa tota, pera que deixin de publicarse,

com fan ara, les resenyas ab los més petits detalls, dels crims y atentats qu'es cometen diariament.

Comença aixís:

«Una de las cosas que más perjudican á la sociedad actual, tan entregada á la lectura de periódicos, es sin disputa ese abuso irritante que se comete por la prensa en general de publicar con toda riqueza de detalles, no siempre reales, sino fantásticos; los crímenes que desgraciadamente se cometen.»

Això; aquestes ressenyes, no son res comparades ab les explicacions y gravats de la premsa criminalista, emperò no deixen d'esser el seu fonament els periòdics, puis son les fonts ont s'abeuren les ressenyes dels *Sucesos*, *Acontecimientos* etc... y, si aquells deixaven de publicar els fets, els altres no tendríen més remey que renunciar a la publicació dels detalls y encara llevors los faltaria la ressenya que's la font principal, y unicament podrien publicar els crims y atentats realitzats dins el seu cercle informatiu. Perdent per lo tant, interès la publicació.

Aquesta conducta tan moral y altruista, si la premsa diària la seguía, fora digne de tots els elogis per part de les persones sensates, y produiria una disminució considerable de crims y suicidis.

Nosaltres esperám que la premsa Mallorquina principalment la de Palma que's la més lletgida; per moralisació, deixaria de publicar les ressenyes dels crims y atentats com ara fa.

Per acabar, no vuy deixar de dirvos companys de premsa les paraules que diu l'«Heraldo de Inca»...

«... ¡Cuanto bien haría la prensa si unánimemente realizase el programa meritorio de no ocuparse en nada de la criminalidad ni de los criminales!»

ANTONIO OLIART LLACH.

15-12-908.

EL DIRECTOR Y LA REDACCIÓ DE CA-NOSTRA, DESITJEN A N-ELS SUSCRIPTORES UNES SANES Y ALEGRES FESTES.

Noves d'Inca

—Sabiem que a n-el teatre-cine del *Centro Instructivo*, ja fa mesos, entre les películes acceptables bax del punt de vista moral s'en mostren algunes que la moral y decencia públiques no hauríen de permetre.

Esperavem que l'empresari s'esmenás, però ja que no heu fa axí, sinó que de cada dia oferex espectacles més escandalosos, devem fer constar nostra protesta.

Allò es un desgavell. Hi ha alguns bergantells que sovint coretjen les escenes ab crits y paraules indecoroses, y... ningú les fá callar.

El diumenge y el dimars derrers prengueren part en les funcions dues bailarines que no tenen art ni gracia ab so ballar, però si atreviment, y canten unes cansons mal in-

tencionades propies de cafès cantants. Les senyores d'Inca, compreguent que no's digne oferir aquexa verdor a un *respectable público*, o dexaren d'assistirhi o abandonaren sa funció, demostrant d'aquest modo son desagrado. Molt ben fet.

L'Autoritat Civil, que té obligació de vetllar per la moralitat pública, ha fet tancar els cafès cantants de Barcelona. ¿Perquè a Inca s'ha de permetre lo que no's permet a Barcelona?

—A la funció religiosa anomenada *La Candelada*, que ha tengut lloc a la Parroquia el dissapte de Nadal, el seminarista d'aquesta ciutat, D. Joseph Aguiló, ha fet el sermó del naxement del Bon Jesús, el qual ha agradat molt, tant per la seua hermosa forma, com per l'unció religiosa en que l'ha pronunciat.

Tot li sia enhorabona a ell y sa familia.

—En la mitjana festa de Nadal, se inaugurarà a n-el teatre del *Círcol d'Obrers Catòlics* una temporada de funcions teatrals.

Se posará en escena, dia 26 y 27, *San Herenegildo* y una pessa còmica distinta cada dia.

A NOSTRES SUSCRIPTORES

Ab aquest nombre cumplim el primer tom de CA-NOSTRA, quina taula de materies no estarém molt a publicar.

Els qui al comensar l'any venider se suscriguin a CA-NOSTRA y paguin mitj any adelantat, los donarem el regalo que preparám pels nostros suscriptors.

Els suscriptors que paguin per adelantat la anualitat venidera a nostra Administració, tendrán dret de triar un llibre de pesseta, a la llibreria del carrer de Mallorca, 1, Inca.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant per 50 centims mensuals servirem cinc ecemplars d'un meteix nombre; de manera que, reunintse cinc persones, los vendrà a costar 10 centims de pesseta mensuals. ¿Voleu més baratura?

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

		pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	74'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	19'00
Xeixxa id.	id. de 00'00 a	19'00
Ordi mallorquí.	id. de 11'75 a	12'00
Ordi foraster.	id. a	11'00
Sivada.	id. a	09'00
Ídem. forastera.	id. a	08'00
Faves cuitores.	id. a	20'00
Ídem ordinaries.	id. a	19'00
Ídem pel bestia.	id. a	18'00
Blat de les Indies	id. a	14'00
Siurons.	id. de 00'00 a	24'00
Fasols.	id. a	29'00
Monjetes de confit	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	25'00
Figues seques	el quintá de 09'00 a	08'00
Porcs grassos	s'arrova de 09'50 a	11'00
Safra	s'unsa de 00'00 a	03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'95
Ous	dotzena a	01'20
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'55
Moneacos	id. de 02'25 a	02'75

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

LES CALSES DE LA REINA.

No fá gaire temps, la reina Helena, tengué una aventura que li va ensenyar que'l més difícil del món es saber fer hé. Ella havia baxat del cotxe y se passetjava pel camp, y veu una nineta d'uns deu anys, que estava fent calsa ab un afany extraordinari. —Perquí, filleta meua, fás aquestes hermoses calses?—li va preguntar la reina. —Per les meues germanes—contestá la nina.

—Saps qui som, jo? —Sí, tú ets la reina. —Series prou amable per ferme també un parell de calses! —Ja ho crec, senyora, y ab molt de gust. —Be, filla meua, posathi totd'una que podrás, y quan el teu treball estiga acabat, dul a n-el palau.

A la nineta res li pressá tant com fer les calses de la reina, y no havien transcorregut quinze dies y ja les tenia acabades. Va anarsen al Quirinal pera donarleshi. Un criat la va rebre, agafa el paquetet, y, de part de la senyora reina, n'hi va donar un altre de més gran a cambi.

La criatura no va esperar esser a caseva per mirar lo que contenia'l paquet; va obrir-lo y hi va trobar un parell de calses de seda rotja. L'una era plena de golosines y l'altra contenia una cantitat de diners. La reina hi havia posat una carteta plena de gentileses.

Poc temps després, N'Helena d'Italia rebé una carta escrita ab una lletra duptosa. Era la nina que acusava rebut del obsequi, ab aquestes paraules:

«Cara senyora reina: El teu regalo era bell, però m'ha fet plorar moltes llágrimes, el meu pare m'ha prés els diners, el meu germá gran s'ha quedat tots els dulces, y les magnífiques calses de seda rotja que me havien fet una alegría inmensa, es la meua mare qui se les ha posades.»

CH. BAUDELAIRE.

VALOR DEL DINER Y DE LA VIDA

Neix l'home y el día que neix son Pare celestial li senyala per dot 60 anys de vida. Neix l'home y el día que neix son Pare ferrenal li posa 60 duros a la caixa d'estalvis al 3 per 100.

- A n-els 10 anys tindrà sols 50 anys de vida, y 80 duros en la caixa.
A n-els 20 anys tindrà sols 40 anys de vida, y 108 duros en la caixa.
A n-els 30 anys tindrà sols 30 anys de vida, y 146 duros en la caixa.
A n-els 40 anys tindrà sols 20 anys de vida, y 196 duros en la caixa.
A n-els 50 anys tindrà sols 10 anys de vida, y 263 duros en la caixa.
A n-els 60 anys no tindrà vida, y en la caixa haurá perdut 354 duros qu'es lo que hi tendria.

La vida es un capital que's gasta seguidament, que no se li pot fer dar interés, ni es pot augmentar ab el treball, per axò val la pena d'aprofitarne tots els moments. Lo diner es un capital qu'augmenta per sí sol ab l'interés, que pot augmentar molt més treballant y que al acabar la vida, pert tot son valor d'una vegada. La vida té un valor real, lo diner sols valor convencional. A la mort, acabades les con-

vencions, lo diner no val reé, la vida val alguna cosa, segons lo qu'hem comprat ab ella per l'altre món, segons els valors qu'hem situat a n-el país aon anam a viure eternament.

Quanta importancia donam a lo convencional, y axò que sabem de cert que ab la mort acaba, quant olvidats vivim de la riquesa eterna, de lo únic que té un valor real. Quantes doctrines s'han inventat per distreuremos, fins per fernos olvidar una cosa tan positiva com es qu'hem de morir!

La vida, es una forsa inmensa d'un valor sens límits. Nostra missió en el món es ferla produir molt y situar en la eternitat els beneficis, perque no's perdin a n-el naufragi inevitable.

Acabam un altre any, ¿y com estam de contes?

VIAJE GRATIS
COMPRANDO Á LA ASOMBROSA LIQUIDACION DE
La Palmera
ahorra todos los gastos de un viaje á Palma.
A precios baratísimos, Telas de hilo, Creas, Madapolanes, Sábanas, Mantelerías, Sedas, Lanás, Pañetes, Franelas, Bánovas, Mantas de cana, Paraguas, Puntilla, Entradores, etc. etc.
Grandes gangas en Pañería y artículos de Invierno.
Calles Cererols 6 | Bolsería 5
frente Cán Canet | al lado farmacia Rey.
PALMA DE MALLORCA

La Bona Causa
Llibrería d'en MIQUEL DURÁN
En aquest establiment s'han rebut una partida de coses bones de que tothom deu provehirse d'aquí a cap d'any.
DIETARIS molt ben presentats 1'00
ALMANACH Bailly-Bailliere 1'50
BLOCS ordinaris y religiosos 0'20

També s'ha rebuda una hermosa varietat de cromos propis per felicitar, per Navitat, a n-els parroquians, els carters, barbers, dependents de café, etc. etc. Ab la felicitació qu'elegirán impresa a 2'50 y 3'00 pessetes cent. No esperin a derrera hora que llavors tot son pressures y no poden atendre axí com cal. Inca, carrer de Mallorca, 1.

Obra de Actualitat
LA SAGRADA EUCHARISTIA
Llibre dedicat a Sa Santitat PIO X.
PER
MOSEN PAU MIR Y FERRER
Rector de Porreres.
Se ven en nostra Llibrería a n-el preu de 6 reals. Mallorca, 1, Inca.

MIQUEL FERRAGUT
En son taller de fustería se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.
CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

ALMACENES SAN JOSÉ
DE
Ignacio Figuerola
BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES
SASTRERÍA Y CAMISERÍA
LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.
PRECIO FIJO

Recomanam a n-els nostres amichs y suscriptors l'extens y variat sortit en tota classe d'articles per SENYORA que acaba de rebre per aquesta primavera y temporada d'hivern,

LAS MONJAS
Aquesta casa conte també una gran existencia de ROBA BLANCA de fil y cotó totes amplaries, CATIFES, LLENSOLS TOVALLOLES, FLESSADES, COBRELLITS, MANTALARIES BANOVES de color y blanques.

Els articles NEGRES d'aquesta casa nostornen may lletjos, son garantits. Casa de confiança que ven a preus molt reduits.

LAS MONJAS
Carlos Alabern
PALMA MALLORCA

Imprenta de
Ca-Nostra
BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT
en tota mena de treballs
Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

CA-NOSTRA
SETMANARI POPULAR.
Preu de suscripció
Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.
Els obrers que nos ho demanin tindrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.
S'en troben per vendre en el kiosko de Cort.
A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.
Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.